

Vesti iz sveta

za decu

**1. tromesečje
2016.**

www.subotnaskola.org

I tromesečje

JUŽNOAMERIČKA DIVIZIJA

Drage vođe subotnje škole,

Ovog tromesečja posetićemo Južnoameričku diviziju (South American Division – SAD), jednu od najbrže rastuće divizije u Adventističkoj crkvi. Zemlje koje se nalaze u ovoj diviziji su: Argentina, Bolivija, Brazil, Čile, Ekvador, Foklandska ostrva, Paragvaj, Urugvaj, Peru i susedna ostrva. Više od 330 miliona ljudi živi u ovim zemljama, a skoro su 2,3 miliona adventisti sedmog dana.

Ovog tromesečja imamo uzbudljive priče iz džungle Amazon i jedne adventističke akademije koja je skoro bila zatvorena u Brazilu, zatim ćemo čitati o detetu-propovedniku i molitvi iz Paragvaja, i na koji način žene doprinose boljitku života dece u Urugvaju, kao i o slepom čoveku koji sada može da „vidi” jer se sreo sa Isusom. Takođe, ovog tromesečja imamo i poseban dodatak iz prirode – *Životinje iz Amazona*, koje ćemo čitati svake subote, zajedno sa iskustvom. Nadamo se da će ovaj dodatak upotpuniti iznošenje Vesti.

BRAZIL

Kao i svaka velika zemlja, tako i Brazil prikazuje veliku raznolikost. Moderni gradovi sa milionskom populacijom leže duž Atlantskog okeana. Sao Paulo je grad treći po veličini u svetu. Međutim, većinski deo Brazila manje je razvijen u odnosu na gradove. Ovo se posebno dobro vidi u području Amazona, na severozapadu zemlje. Plemena, i mnoge druge zajednice ljudi, žive uz obalu reke i u džungli Amazon – vekovima.

Od 1930. godine, Li i Džesi Halvel bili su misionari ovim ljudima koristeći svoj ručno pravljen čamcem – *Lucero*. Danas ovi čamci *Lucero* plove Amazonom, i donose nadu i izlečenje ovoj oblasti. Deo trinaestog dara ovog tromesečja iskoristiće se u izgradnji „plovne

crkve” koja bi pratila *Lucero* od sela do sela i učila ljude o Isusu, i pomagala u osnivanju adventističke crkve u tim mestima.

PARAGVAJ I URUGVAJ

Godinama se Adventistička crkva borila u Paragvaju i Urugvaju. Srećom, Crkva u obe zemlje sada raste, zahvaljujući velikodušnoj pomoći mnogih iz Južnoameričke divizije, ali i širom sveta. Trenutno, u Paragvaju ima 12.807 adventista, na broj stanovništva od 6,9 miliona. Deo dara trinaeste subote pomoći će izgradnju nove crkve.

U Urugvaju, koji se smatra za najsekularniju zemlju u Južnoj Americi, ima samo 8.016 adventista, na broj stanovnika od 3,4 miliona ljudi. Deo dara trinaeste subote pomoći će i izgradnju uticajnog centra i nove crkve u ovoj zemlji.

Posebni dodatak

Reči i fraze na portugalskom jeziku (zavnični jezik u Brazilu) i španskom (zvanični jezik u Paragvaju i Urugvaju), dodaci ovog tromesečja, kao i igre i recepti iz Južne Amerike.

Vesti iz sveta možete skinuti i sa interneta na našem sajtu: www.subotnaskola.org

Hvala vam na posvećenosti misiji i pomaganju deci da se duhovno povežu sa svojom braćom i sestrama širom sveta.

Želim vam obilje Božjih blagoslova!

Nina Valen

Prilike

Ovog tromesečja dar trinaeste subote pomoći će:

- izgradnju „plovne crkve” na Amazonu i reci Solimos;
- izgradnju kapele na Trans-amazonskoj akademiji u Brazilu;
- osnivanje crkve u Asunsionu, Paragvaj;
- izgradnju uticajnog centra u Asunsionu, Paragvaj;
- izgradnju uticajnog centra u La Teji, Montevideo, Urugvaj;
- osnivanju nove crkve u Goesu, Montevideo, Urugvaj;

Andeli na Amazonu Brazil

Li i Džesi Halivel

(Napomena onome ko iznosi ovo iskustvo: pronađite slike Amazonske reke preko interneta ili u knjigama. Slike Halivelih dostupne su na sajtu www.AdventistMission.com)

Najduža reka Južne Amerike je Amazon. Ona teče od planine Anda u Peruu, 140 km. do Pacifičkog okeana (*pokažite na karti*), skoro 6400 km. do Atlanskog okeana (*pokažite na karti*).

Lucero misionski brod

(Najveći grad Manausa leži na obali Amazona. Izvan grada, na mirnom mestu, nalazi se brodić *Lucero*, što na portugalskom znači „nosilac svetlosti”. Ovaj brod, i slični njemu, plovi duž Amazona, donoseći medicinsku pomoć i radosnu vest o Isusu mnogim ljudima koji žive duž reke.

Brodovi nose lekare, zubare, medicinske tehničare, i druge misionare ljudima koji žive u kišnoj šumi. Oni prevoze učitelje i sveštenike do njihovog novog radnog mesta. Čovek koji je prvi sagradio *Lucero* zvao se Li Halivel.

Mnoge priče su pričane o divnim stvarima koje su se dogodile porodici Halivel dok su radili duž reke Amazon. Jedna od tih priča se zove „Andeli na Amazonu”.

Tri stopera

Pastor Halivel je upravio *Lucero* niz reku. Iznad njega su drveta džungle oformila zeleni baldahin. Džek, petnestogodišnji sin pastora Halivela, krenuo je u džunglu u nadi da će videti nekog jaguara, „leoparda iz džungle”. Iznad njihovih glava su letele predivne žuto-crvene-plave are, glasno se oglašavajući. U daljini se čuo majmun. Zatim je motor broda usporio, i Džek je primetio tri lepo obučena čoveka kako im mašu sa kanua.

„Hej!”, rekao je jedan čovek, „da li nas možete povući uzvodno?”

Pastor Halivel je znao da je to opasno. Ali nešto ga je nateralo da stane. „Baci im kanap Džek”, rekao je svom sinu. Džek je bacio kanap, i čovek je privezao kanu za brod.

Izbegavajući kamenje

Tri čoveka su se ukrcala na brod i stala pored pastora Halivela dok je upravljao brodom. Iznenada, jedan od njih je zgrabio kormilo i okrenuo je brod. Brod se mrdnuo i uputio prema sredini reke. Iznenadno pomeranje broda skoro je Džeka izbacilo sa broda.

Propovednik Halivel je gledao u vodu koju su upravo prešli. Samo 7 metara od mesta gde su bili (gde su se prvobitno uputili brodom) ležalo je na hiljade kamenja ispod površine vode. Da je brod udario u to kamenje, sigurno bi se raspao. Verovatno bi i misionari izgubili svoj život.

„Uh!”, rekao je pastor. „Hvala vam! Spasili ste nam brod i život!”

Čovek se nasmešio, ali ništa nije rekao dok je upravljao brodom i izbegavao kamenje u vodi. A zatim je čovek vratio kormilo pastoru. „Hvala vam na vožnji gospodine”, rekao je čovek. „Sada kad stanete, mi ćemo izaći.”

„Ovo je čudno!”, pomislio je pastor Halivel. „U blizini nema sela.”

Ipak, zaustavio je brod, i tri čoveka su se vratila u svoj kanu i odgurnula se niz reku.

„Prati kuda idu”, rekao je Li Džeku.

„Tata, oni su nestali!”, uzviknuo je Džek.

Li se okrenuo. Reka je bila prazna. Čak nije bilo ni krivine ni talaša na vodi. Nestali su ljudi sa svojim kanuom.

„Mora da su to bili anđeli!”, pomislio je pastor Halivel dok je upravljao *Lucerom*. „Hvala ti, Bože, što si poslao svoje anđele da nas danas zaštite. Zaista si divan Bog!”

Haliveli su mnogo godina služili duž reke Amazon, donoseći svojim brodom zdravlje i nadu u Isusa. Naši darovi su podržavali njihov rad i nastavljaju u tome dok oni rade sa ljudima koji žive u izolovanim selima duž reke Amazon.

Misionski odeljak

- Li Halivel je osnovao medicinsko-misionaraski brod među indijancima koji žive u Amazonu, počevši brodom *Lucero* 1931. Od tada, naprevljeno je 25 brodova *Lucero*, kao i brojni manji brodovi, koji donose medicinsku pomoć duž reke Amazon.
- Pre nekoliko godina, naš dar trinaeste subote je pomogao u izgradnji internata i učionica na Adventističkom univerzitetu u severnom Brazilu. Sada mnogi učenici mogu da uče kod svoje kuće, umesto da putuju mnogo dana da bi učili u nekoj drugoj zemlji.
- Ovog tromesečja, deo našeg dara trinaeste subote pomoći će u izgradnji „plovne crkve”. Hvala vam na velikodušnim darovima da bi drugi saznali o Isusu.

Životinje Amazona: aligatori

Aligatori koji se odmaraju na obali Amazona zapravo su kaimani. To su reptili koji žive i do 60 godina. Mogu da porastu i do 5,5 m dužine. Aligator koji je dugačak oko 3,5 m težak je oko 227 kg. Obično ih ubijaju zbog kože kako bi pravili od njih cipele i torbe.

Dečaci sa reke – 1. deo Brazil

Mateo i Adais

Mateo i Adais su odrasli u malom selu koje se zove Rosa de Saron (Saronska Ruža). Ovo selo se nalazi duž obale reke Amazon. Bilo je mnogo lepih stvari u vezi sa odrastanjem uz reku. Uživali su u plivanju i posmatranju krokodila. Voleli su da pecaju, i da igraju fudbal sa svojom mnogobrojnom familijom (skoro su svi u selu rodbinski povezani). Iako u selu nisu imali struju, deci nije smetalo što ne mogu da gledaju televiziju ili filmove ili da igraju video-igrice na internetu jer im je bilo previše zabavno da se igraju u prirodi.

Seoska škola je imala samo jednu prostoriju gde su sva deca bila grupisana, od 1. do 5. razreda, sedeli su na drvenim klupama i stolovima. Nisu imali knjige. Tokom 4 sata koja su provodili u školi, učenici su slušali učitelja i odgovarali su na njegova pitanja. Smenjivali su se kada su pisali na tabli. Na taj način oni su naučili da pišu i čitaju i da računaju. Nakon završenog 5 razreda, bili su gotovi sa školom, osim ako nisu imali mnogo para da odu u veliki grad – ali to se uglavnom nije dešavalo.

Još jedna teška stvar, u vezi sa životom u Amazonskoj džungli jeste ako se razbolite ili ako vam se nešto loše dogodi, recimo kao ujed zmije ili neka nezgoda, nije bilo doktora ili medicinskog tehničara ili bolnice da vam pomognu.

I tako jednog dana 2010. godine, nešto se uzbudljivo dogodilo – došao je veliki brod u Mateovo i Adaisovo selo. Ovaj brod se zvao *Lucero XXVI* i na njemu je bio doktor, sestra, zubar i pastor koji su došli da pomognu ljudima.

Lucero XXVI je deo Adre. Mateo i Adais nikada do tada nisu videli takav brod i bili su veoma srećni što je *Lucero XXVI* došao u njihovo selo na mnogo dana, ali oni su pomagali i ljudima koji su živeli u okolnim selima.

Svakoga dana Mateo i Adais su dolazili na brod. Sprijateljili su se sa ljudima koji su tu radili i pomagali meštanima. Mateo i Adais takođe

su želeli da pomognu tako da su postali Adrini volonteri. Naporno su radili noseći drva i teške džakove peska kako bi pomogli u izgradnji nove učionice za decu. Svi su mogli da vide kako su naporno radili.

Dečaci su upravo završili školu u selu, i jednoga dana medicinska sestra ih je upitala da li bi voleli da uče još nešto.

„Oh, da!”, odgovorili su momci. Onda im je ona rekla o Adventističkoj školi koja se zove *Instituto Adventista Agro – Industrial* (Adventistička akademija agrokulture) – ali je većina ljudi zove samo IAAI (Umesto /i/ izgovara se /e/). IAAI zvučalo je kao predivno mesto za momke. Tamo bi mogli da žive u velikoj kući koja se zove internat i mogli bi mnogo toga da nauče. A naučili bi više i o Bogu.

Ali ni Mateo ni Adais niti njihovi roditelji nisu imali dovoljno para da ih pošalju u tu školu. Šta da rade?

Nastaviće se...

Činjenice

- Reka Amazon se nalazi u Južnoj Americi. Protiče kroz Gvam, Ekvador, Venecuelu, Boliviju, Brazil, Kolumbiju i Peru.
- Dužina ove reke iznosi 6.400 km.
- Tokom kišne sezone, Amazon može da postane širok čak 190 km.
- Na njoj nema mostova. Većina reke prolazi kroz kišnu šumu.

Životinje Amazona: anakonda

Anakonda je najveća zmija na svetu, dugačka je od 6 do 9 m, pa i više. Može da pliva, tako da joj je ime i vodena boa. To nisu otrovne zmije, ona ubija svoj plen tako što se omota oko njega i stiska ga dok ga ne ubije. Anakonda ima zube i može da ugrize, ali taj ugriz brzo zaceli. Često napada veće ptice i sisare. Potrebna su dva čoveka da bi savladala jednu ovakvu zmiju.

Dečaci sa reke – 2. deo Brazil

Mateo i Adais

Prošle subote smo čitali o Mateu i Adaisu koji su živeli u malom selu na obali reke Amazon. Bili su veoma uzbuđeni kada je u njihovo selo došao brod Lucero XXVI. Dečaci su takođe želeli da pomognu, tako da su postali Adrini volonteri. Postali su prijatelji sa medicinskom sestrom i propovednikom na brodu Lucero, i čuli su za predivnu Adventističku školu IAAI. Zaista su želeli da idu u ovu školu, ali nisu znali kako da to ostvare.

„Znam da nemate dovoljno novaca za školu”, rekla je medicinska sestra, ali možemo pitati našeg propovednika da vam pomogne oko školarine. Propovednik je rekao da će učiniti sve da im pomogne.

Nekoliko meseci kasnije, Mateo i Adais su čuli dobru vest, bili su primljeni u školu IAAI, i dobili su stipendiju. Dečaci su bili toliko srećni – a i pomalo nervozni jer je trebalo da napuste svoje selo, mesto gde su proveli ceo život.

I tako, dečaci su uzeli nekoliko svojih stvari, pozdravili se sa porodicom i otputovali u školu IAAI. Prvo su morali da putuju malim brodom osam sati uz reku da bi došli do najbližeg grada. Zatim su ušli u prepun autobus i putovali su mnogo sati dok nisu konačno stigli do škole.

Nakon njihovog dolaska, Mateo i Adais su bili odvedeni u internat, i dobili su sobu koju su delili. Neko vreme su dečaci bili veoma stidljivi i svuda su išli zajedno. Pošto su živeli u malom selu, navikli su da budu zajedno i da ne razgovaraju sa strancima (ljudima koji nisu iz njihovog sela).

Ali nakon nekog vremena, dečaci su videli da je učiteljima zaista stalo do njih, i to im je dalo hrabrosti da sklapaju nova prijateljstva. Jednoga dana, Mateo je video nekog dečaka kako sedi sam u učionici, tako da je otišao do njega i sprijateljio se sa njim. Mateo je bio

srećan što je stekao novog prijatelja, i novi prijatelji su mu pomogli u učenju. Adais je takođe stekao nove prijatelje i učio je mnogo.

Dečacima se dopala muzika u školi i odlučili su da se priključe školskom horu. Naučili su mnogo toga, i bili su deo hora kada je hor snimio svoj prvi CD.

Mateo i Adais su sada diplomirali. Oni nastavljaju svoje studije – Mateo planira da postane propovednik i da se vrati i počne da radi i pomaže ljudima koji žive u selima duž Amazona. Adais planira da postane inženjer. Njih dvojica kažu da dok su živeli u malom selu, nisu imali viziju o tome šta bi mogli da postanu, ali sada znaju. Oni su jako srećni i zahvalni ljudima sa broda *Lucero* koji su došli i pomogli njihovom selu, tako da sada i oni mogu da pomažu drugima.

Vaš dar trinaeste subote pomoći će da se izgradi nova crkva za učenike u školi IAAI. Hvala vam na velikodušnim darovima!

Misionski odeljak

- Adventistički agroindustrijski institut osnovan je 1968.
- Prva hidrocentrala u Amazonu nalazila se u školi IAAI. (Kada je brana pukla, prestala je da radi i centrala, 1982.)
- Škola priprada Amazon-Roraim oblasti, koja pripada Severozapadnoj brazilskoj uniji.
- Ovog tromesečja, naši darovi trinaeste subote pomoći će izgradnju prekopotrebne crkve na kampusu IAAI.

Životinje Amazona: kapibara

Kapibara je najveći glodar na svetu, i izgleda kao velika gvinejska svinja. Može da dosegne težinu i do 45 kg. Prsti na nogama su mu spojeni kožicom za plivanje, tako da je dobar plivač. Hoda po plitkoj vodi i jede vodene biljke. Ova životinja se drugačije zove vodeno prase ili vodena svinja.

—Aktivnost —

Pevajte na portugalskom

Sim, Cristo Me Ama (Isus me voli)

Krees toh tehm ah mohr pohr meeng,
kohn sehr teh zah eh-oh cray-oh ah seeng;
pohr ah mohr deh meeng mohr hay oh,
vee voh-eh stah pohr meeng noh she-oh.

Zbor:

seeng kdrees toh meh ah mah (3x)
ah bee blee-ah-ah seeng meh deez.

Poziv Brazil

Amanda

Amanda živi blizu reke Amazon, u severnom delu Brazila. Ko na karti može da nam pokaže reku Amazon? (*Pomozite detetu da pronađe Amazon na karti.*)

Jednoga dana, Amanda se vraćala iz škole kada je na svom tremu pronašla parče papira. To je bila pozivnica za nekoliko serija crkvenog programa. Biće pevanja, govora o zdravlju, film o Isusu i Biblijske lekcije.

To je Amandi zvučalo zanimljivo, pa je upitala majku da li može da ide. Majka je odgovorila pozitivno jer su se ti sastanci održavali u blizini njihovog doma. Tako da je Amanda krenula na taj crkveni program.

Novi prijatelji

Amanda je bila stidljiva kada je prvi put ušla u zgradu, ali kada je videla da tamo ima i druge dece koja su njenog godišta, osećala se kao kod kuće. Zapravo, deca njenog uzrasta su vodila pesme i učestvovala u programu. Bilo je veoma interesantno, i Amanda je odlučila da želi da dođe i sledeće večeri.

Nakon završetka programa, Amanda je ostala da razgovara sa decom. Stekla je nove prijatelje i videla je neke drugare iz škole. Amanda je ispričala mami sve što je videla i čula na sastanku i pozvala je da i ona sledeće večeri krene sa njom. Ali majka joj je rekla da je zauzeta.

Amandina želja

Amanda je želela da i njena majka krene sa njom. Svakog dana ju je zvala. I napokon, sedmicu dana kasnije, Amandina mama je odlučila da će poći sa njom na predavanja. Mami se jako dopalo predavanje, i pevanje, i proučavanje Biblije.

Jedne večeri na kraju serije predavanja, Amanda i njena mama hodale su prema kući, Amanda je rekla mami: „Želim da idem u adventističku crkvu. Ako ti ne želiš da ideš sa mnom, ja ću ići sama. Želim da postanem adventista sedmog dana.”

Amandina majka je bila začuđena odlučnošću svoje ćerke, ali kada je malo bolje razmislila, odlučila je da će slediti Amandin primer i da će i ona krenuti u crkvu. Amanda i njena majka su redovno dolazile u crkvu i počele su da se pripremaju za krštenje.

Nakon što su proučile Biblijske teme sa propovednikom, Amanda i njena majka su bile krštene. Amandina majka je rekla pastoru da je ona prihvatila Isusa kao Gospoda zbog uticaja svoje ćerke. Njih dve su krštene zajedno.

Amandina radost

Amanda se pridružila izviđačima, a naročito je uživala u kampovanju. Ona je imala i partnera u misiji sa kojim je ljudima delila knjige. Ona svojim drugovima u školi govori o Isusu. Pridružila se maloj grupi dece svog uzrasta, i pozvala je neke od suseda da joj se pridruže.

„Najbolja stvar koju sam uradila u životu jeste što sam dala svoj život Isusu”, kaže Amanda. „On me jako voli.”

Mi možemo da uradimo ono što i Amanda radi. Možemo dati pozivnicu, i ohrabriti druge da podele svoju ljubav prema Bogu sa susedima i drugarima u školi. Ima mnogo stvari koje možemo uraditi, i koje će pomoći da drugi čuju o Isusu. I još jedna stvar koju možemo uraditi, to je da damo svoj dar svake subote. Na taj način će mnogo ljudi saznati da ih Isus voli.

Misionski odeljak

- Do sada smo čuli iskustva nekoliko dece, na koji način su oni delili svoju veru sa drugima. Da li možda možeš da ka-žeš na koji način su oni bili Isusovi misionari?
- Postoji na stotine načina na koje možemo ljudima pričati o svojoj veri. Na koji način ti deliš svoju veru sa drugima?

Životinje Amazona: rečni delfin

Amazonski rečni delfin raste do 2,5 m i može biti težak od 68 do 90 kg. On locira objekte pod vodom koristeći prirodni sonarni sistem koji se zove eholokator. Mnogi mornari veruju da kada delfini plivaju oko njihovog broda, da će im to doneti sreću. Oni mogu da plivaju i do 40 km/h. To je ista brzina kojom trči slon.

Moć uticaja Brazil

Samara

Samara živi u severnom Brazilu. (*Pokažite se-vernii Brazil na karti.*) Imala je samo 4 godine kada je naučila šta sve jedno dete može da uradi za Isusa.

Mala učiteljica

Jednog vrelog dana, Samara je videla jednog starijeg čoveka koji prodaje lizalice na ulici blizu njene kuće. Zamolila je mamu da kupi jednu lizalicu, i mama joj je dala novac. Samara je otrčala da je kupi i videla je da taj čovek drži cigaretu u ruci.

„Da li vi pušite?“, upitala je Samara iznenađeno. On je klimnuo glavom, a Samara je brzo rekla, „Znate, pušenje je jako štetno i to žalosti Isusa.“

Čovek je bacio cigaretu na pod. Dao je Samari lizalicu i otpratio ju je do njene majke. Rekao je Samrinoj mami: „Trebalo bi ja da učim ovu malu devojčicu, ali ona je mene naučila. Nikada više neću pušiti.“

Nakon toga, kada bi god prošao pored Samarine kući, zastao bi da upita: „Gde je moja mala učiteljica?“ Samara je bila srećna što je mogla da razgovara sa ovim čovekom, ona ga je zvala Tio. Jednog dana, Samarin otac je sreo Tija i porazgovarao je sa njim o Isusu. On je pozvao Tija da dođe u crkvu sa njima, i Tio je to želeo, ali je živeo jako daleko. Tako da je Samarin tata njemu dao adresu i objasnio mu je kako da dođe do crkve. Tio je krenuo u crkvu i predao je svoje srce Isusu.

Jednog dana je Tio prolazio blizu Samarine kuće, pa je stao da im kaže da će se uskoro krstiti. Samarina porodica je živela jako daleko, tako da nisu mogli da dođu na krštenje, ali su Samara i njeni roditelji bili jako srećni što je Tio dao svoj život Isusu.

Novi prijatelj za Isusa

Jedne subote popodne, Samara je sedela na terasi ispred njene kuće. Videla je njenog novog suseda, tinejdžera po imenu Eduardo, kako sedi na terasi nedaleko od nje. Njih dvoje su počeli da razgovaraju i tako ga je Samara pitala da li on veruje u Boga. On joj je kazao da je nekada išao u crkvu sa svojim roditeljima, ali kada mu je otac umro, porodica je prestala da ide u crkvu.

Samara ga je pozvala da dođe na predavanja u nedelju uveče u njenoj crkvi. On joj je rekao da neće moći sada, ali da će doći sledeći put, i tako je bilo, čak je poveo sa sobom i svog mlađeg brata Marka.

Samara je razgovarala sa njima o Božjoj ljubavi i pitala ih je da li bi oni voleli da proučavaju Bibliju sa njenim tatom. Braća su pristala, tako da su subotom popodne Samara i njen tata proučavali Bibliju sa Eduardom i Markom. Kada je Eduardo završio sa temama, prihvatio je Isusa i zaželeo je da se krsti. Samara još uvek nije bila krštena, pa je pitala da li bi i ona mogla da se krsti sa njim. Njeni roditelji i propovednik su se složili sa tim, i tako su Eduardo i Samara zajedno kršteni. Za njih je to bio jako srećan dan.

Eduardova porodica se odselila, ali je on rekao Samari da deli svoju ljubav prema Bogu sa drugima, i da im daje časove iz Biblije, i da se pridružio jednoj maloj grupi u svom novom gradu. Čak je i njegova majka rekla da joj je drago što su njena deca adventisti. To je zaista načinilo veliku promenu u njihovoj porodici.

Mnoge prilike

Nedugo zatim, Samarina crkva je organizovala sedmicu molitve za decu, i vođa je upitao Samaru da li bi htela da održi propoved. Učiteljica joj je dala propoved, i Samara je morala da je nauči. Bilo joj je malo teško, i bila je jako nervozna, naročito kada se popela na binu i videla mnogo ljudi u crkvi. Ali ona se molila, i Bog ju je umirio.

Kada je došao trenutak da ustane i progovori, Samara nije uopšte imala tremu. Bog joj je pomogao da lepo govori. Ona je znala da ju je vodio Sveti Duh, tako da je na kraju propovedi pozvala one koji žele da predaju svoj život Isusu. Negde oko 15 ljudi je stupilo napred, i Samara se pomolila za njih.

Samara je pronašla mnoštvo načina da utiče na druge i da ih dovede Isusu. I ona je uverena da Bog ima još mnoštvo drugih načina na koje želi da ona podeli ljubav prema Njemu sa drugima. Naučila je da godine nisu bitne. Možeš govoriti ljudima o Isusu bilo da si mlad ili star ili srednjih godina.

Dakle, nemojte se plašiti da pričate drugima o tome da ih Bog voli. I zapamtite, vaš dar će pomoći ljudima da saznaju o Isusu.

Činjenice

- Brazil je velika zemlja. Samo su četiri zemlje veće od nje (Rusija, Kanada, Kina i Sjedinjene Američke Države).
- Brazil ima najveću kišnu šumu na svetu. Okružuje ga reka Amazon sa njenim pritokama i ona teče od Perua do Atlantskog okeana. (*Pokažite putanju reke Amazon od Perua do Atlantika.*) Skoro se sve reke na severnom delu Brazila ulivaju u Amazon.
- Kišna šuma je dom hiljadama biljaka, životinja, ptica, gmizavaca i riba. Neke od njih se ne mogu pronaći nigde drugde. Oko 70.000 različitih vrsta insekata živi tamo, a naučnici ih još uvek nisu sve pronašli.

Životinje Amazona: jaguar

Jaguar je najstrašnija životinja u kišnim šumama Amazona. Kada poraste, dugačak je 2,5 m uključujući rep dužine od skoro 1 m. Težak je oko 130 kg i ima duboki glas. Leži na granama drveća dok vrebaplen. Njegov plen su uglavnom jeleni, tapiri ili pekeri (životinje slične svinji). Takođe je poznato da je ubijao i lovce u džungli.

— Aktivnost —

Hajde da govorimo portugalski!

Na sledeći način izgovarajte sledeća slova: /ah/ kao /a/; /eh/ kao /e/; /ee/ kao /i/; /oh/ kao /o/; /oo/ kao /u/. Akcentovani slogovi su napisani velikim slovima u zagradaama u kojima piše izgovor. Na portugalskom slovo *r* skoro zvuči kao *d*.

Brojevi

- 1 oom
- 2 DOH-ees
- 3 trehz
- 4 KWAH-troh
- 5 SEEN-koh
- 6 sayz
- 7 SEH-tee
- 8 OY-toh
- 9 NAW-vee
- 10 dehz

Vera na delu Brazil

Hektor

Hektor živi u Belemu, u Brazilu. Njegovi roditelji se mnogo svađaju, i njegova majka je bila jako tužna zbog toga. Onda, jednoga dana, ona je upitala svoje susede kako to da su oni srećni. „Mi smo adventisti sedmog dana”, rekla joj je komšinica. Ponudli su joj da zajedno sa njima proučava Bibliju, ali je Hektorova mama to odbila. Ona nije shvatala da da bi došao do mira, moraš poznavati Boga.

Međutim, posle nekog vremena, Hektorova majka je pozvala susede da zajedno proučavaju Bibliju, pozvala je i Hektora da im se pridruži, ali on je želeo da se igra napolju sa svojim prijateljima. Dok je Hektor igrao fudbal sa svojim prijateljima, iznenada je čuo glas koji mu govori: „Pridruži se mami u proučavanju Biblije.” Pogledao je oko sebe, ali nikoga nije video u blizini. Zatim je ponovo čuo glas: „Pridruži se mami u proučavanju Biblije.” Hektor je prestao da se igra, pa je rekao svojim prijateljima: „Moram da idem.” Krenuo je prema svom dvorištu, gde su njegovi susedi zajedno sa njegovom majkom proučavali Bibliju.

Hektor je slušao dok su odrasli razgovarali o tome kako Sveti Duh može da govori ljudima. „To je upravo ono što se meni dogodilo!”, pomislio je. Nakon toga, Hektor nije propustio nijedno proučavanje. Nekoliko meseci kasnije, on i njegova majka su bili kršteni.

Nevolje kod kuće

Hektorov otac je bio nesrećan što su njegova žena i sin postali adventisti. „Ne sviđa mi se ova religija!”, rekao je. Kada je majka odbila da prestane da ide u crkvu, Hektorov otac joj je rekao da stoga mora da napusti kuću.

Hektor i njegova mama su neko vreme živeli kod bake. Kada su se vratili kući, otac je opet pokušao da ih nagovori da napuste novu religiju. Kada su odbili, on je napustio njih.

Hektorov san

Hektor je sanjao san koji mu je promenio život. Video je stepenice koje vode pravo u nebo. I čuo je kako anđeli prozivaju imena ljudi i kako ih pozivaju da se popnu do neba. Hektor je pogledom tražio svog oca i ugledao ga je kako pije u kafani. Hektor je potrčao prema njemu i rekao mu je: „Hajde tata, idemo!”, ali mu je otac rekao da će on doći kasnije.

Hektor se probudio i shvatio je da više ne može da čeka da neko drugi dopre do oca; on je morao da dopre do njega – i to odmah!

Novi zadatak

Hektor je retko viđao oca, ali su se svakoga dana na porodičnom bogoslužju oni molili za njega.

Hektor takođe govori svojim prijateljima u školi o svojoj veri i podstiče ih da se mole. On predvodi malu grupu učenika, uglavnom adventista, u proučavanju Biblije. Oko 17 dece dolazi na te sastanke.

Takođe, Hektor pomaže i drugim učenicima koji su adventisti da otpočnu male grupe među svojim prijateljima. I četiri člana iz Hektorove grupe su do sada kršteni.

Hektor pokušava da pomogne mladim ljudima koji prolaze kroz poteškoće. „Ja ih hrabrim da postanu prijatelji sa Bogom”, kaže on, „jer ih On nikada neće napustiti”. Hektor dodaje: „Nije dovoljno da

se samo molimo za nekog. Moramo da budemo spremni da dozvolimo Bogu da nas upotrebi u menjanju ljudskih srca.”

Da li se moliš za nekoga? Da li ti je Bog rekao da uradiš nešto što će pomoći toj osobi da pronade Isusa? Da li to radiš?

Kada priložiš dar u subotnju školu, mi pomažemo drugima da saznaju o Isusu.

Misionski odeljak

- Mnogi ljudi koji žive u selima oko Amazona nikada nisu čuli poruku koju je Bog dao adventistima.
- Deo našeg dara trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se izgradi posebna „plovna crkva”, koju će moći da posećuju ljudi koji žive duž Amazona i tako će moći da nauče nešto više o Isusu.
- Na našem DVD-u imate više priča iz ovog regiona. Zamolite odrasle da vam naprave kopiju tog DVD-a da biste i vi mogli da odgledate sva iskustva.

Životinje Amazona: manate (morska krava)

Manate ponekad nazivaju morska krava, i raste do 4 m i može biti težak 675 kg. Hrani se vodenim biljem u reci Amazon. Njegova gornja usna se deli na dva dela, što mu omogućuje da grabi biljke kao klještima.

— Aktivnost —

Hajde da govorimo portugalski!

Na sledeći način izgovarajte sledeća slova: /ah/ kao /a/; /eh/ kao /e/; /ee/ kao /i/; /oh/ kao /o/; /oo/ kao /u/. Akcentovani slogovi su napisani velikim slovom u zagradama u kojima piše izgovor. Na portugalskom slovo *r* skoro zvuči kao *d*.

Dani u sedmici

nedelja	doh-MEEN-goh
ponedeljak	seh-GOON-duh FAY-ruh
utorak	TEHR-suh FAY-ruh
sreda	QWAR-duh FAY-ruh
četvrtak	KEEN-tuh FAY-ruh
petak	SEHS-tuh FAY-ruh
subota	SAH-bah-doh

Izviđači dovode porodicu Isusu Brazil

Eduardo

Eduardo živi u gradu u Brazilu. Njegova porodica ne ide u adventističku crkvu, ali se njegova sestra pridružila izviđačkom klubu kada je bila mlađa. Ona je jako uživala u izviđačkom klubu da kada je Eduardo imao 8 godina, njega je njihova majka ohrabivala da i on ide u izviđače. Eduardo se seća da je čuo svoju sestru Kristinu kako opisuje šta sve rade izviđači, pričala je da kampuju, da imaju dane sporta, da uče kako da marširaju, i da dobijaju ordene kada se usavrše u nekoj veštini. Kada su izviđački klub zamolili da u subotu ima program, Eduardo je takođe učestvovao u njemu, iako nije tehnički pripadao crkvi. Članovi kluba su nosili svoje uniforme i marširali su noseći sa sobom zastavu Brazila. Neki izviđači su služili kao đakoni, neki su bili redari, a neki su pomagali u pevanju i molitvi. A zatim su dva ili tri izviđača imala propoved. Eduardo je bio ponosan što je deo izviđača.

Crkva je zabavna!

Eduardova sestra je izašla iz izviđača, ali je nastavila da dolazi u crkvu. Često bi zvala Eduarda da ide sa njom, čak i kada izviđači nisu učestvovali u programu. Njihovoj majci je bilo milo što njena deca idu u crkvu zajedno, jer je njoj, kao medicinskoj sestri, bilo teško da pronađe vreme da ide sa njima.

Eduardo uživa u subotnjoj školi. On je proučavao Biblijske teme za decu i odlučio je da želi da se krsti. Eduardo je želeo da i njegovi roditelji budu prisutni na dan njegovog krštenja. Pitao ih je, i oboje, a inače oboje rade kao medicinski radnici, složili su da će zamoliti da uzmu slobodan dan sa posla da bi mogli da prisustvuju krštenju. Za Eduarda je to bio srećan dan!

Kada je Eduardova sestra završila školu, preselila se u drugi grad. Eduardo je sada išao sam u crkvu. Njegova majka je želela da ga ohrabri da hoda sa Bogom, i osećala se jako loše što ona i njen suprug ne mogu da prate Eduarda u crkvu jer rade vikendom. Odlučila je da će probati da dobije slobodnu subotu kako bi Eduarda odvela u crkvu.

Bogoslužnje: porodična stvar

Nedugo zatim, i otac je počeo da ide u crkvu, svaki put kada je imao slobodan dan, zajedno sa Eduardom i mamom. To je još više ohrabrilu Eduardovu majku da ide u crkvu svake sedmice. Ona je otišla kod svog nadležnog i zamolila da ima slobodnu subotu. Dogovorila se da će raditi više sati drugim danima kako bi subotu imala slobodnu. Njena molba je odobrena tako da je sada ona mogla sa Eduardom svake subote da ide u crkvu. Godinu dana kasnije, tokom jedne evangelizacije, Eduardovi roditelji su zaželeli da proučavaju teme i da se krste. „Naša deca su nam bila jako dobar primer”, kažu Eduardovi roditelji. „Mi želimo da naša porodica bude hristocentrična, otpočevši crkvom.”

Eduardo kaže: „Jako sam srećan što je Bog pomogao mojoj sestri i meni da dovedemo našu porodicu Isusu. Sada kada me moji drugari iz komšiluka vide da idem u crkvu, pitaju me gde idem, i ja ih pozovem da pođu sa mnom. Kada god imamo neki poseban program, ja ih pozovem. Takođe ih zovem da se priključe izviđačima. Dva od mojih prijatelja su se prkijučila izviđačima. Oni misle da izviđači imaju odličan program, tako da su svoje roditelje pozvali da gledaju poseban program koji su održavali izviđači u crkvi. Ako neki od njihovih roditelja imaju pitanja, ja im rado odgovaram, onda im objasnim koliko je važno da podrže svoju decu u tome. Nadam se da će moji drugovi zajedno sa njihovim roditeljima naći Isusa kroz izviđače, baš kao što smo to uspeli moja sestra i ja.”

Srećna porodica

Eduardova majka kaže: „Drago mi je što mi sada kao porodica slavimo Boga. Zbog toga što su me moja deca stalno zvala da idem na bogoslužjenja sa njima, sada smo svi deo Božje porodice. Uživamo u deljenju Božje ljubavi sa našim susedima koji ne idu u crkvu ali koji su voljni da dođu na sastanke male grupe u našoj kući.”

Eduardov omiljeni stih se nalazi u knjizi Isusa Navina 24,15: „Iza-berite danas kome ćete služiti [...] a ja i dom moj služićemo Gospodu.”

Činjenice

- Brazil je dom različitim vrstama životinja, uključujući ar-
madila, tapira, jaguara i pume.
- Glavni grad je Brazilija, ali najveći grad je Sao Paulo.
- Brazil obuhvata tri vremenske zone.

Životinje Amazona: marmozet

Marmozet je jedna od najmanjih vrsta majmuna. Njegovo telo jedva doseže 15 cm dužine, a težina mu je oko 500 gr, ponekad i ma-
nje, od 85 do 113 gr. Obično mu je rep veći od tela. Mužjaci ove vrste nose mlade na svojim leđima.

Peditova molitva Paragvaj

Pedito

Pedito živi sa svojom majkom i ocem u maloj kući u malom selu na severnom delu Paragvaja (*Pomozite deci da pronađu Pragvaj na karti Južne Amerike*). Oni koji žive u ovim selima su domoroci Paragvaja. Često ih nazivaju Indijancima.

Mnoge porodice žive u ovom selu, a Pedritov deda je bio poglavica. Kada je Pedrito naputnio 7 godina, njegov deda (poglavica) želeo je da ga školuje. Poglavica je čuo za školu pod imenom *Eskuela Adventista de Koaguazu* (Adventistička škola Koaguazu). Neki ljudi su mu rekli da će njegov unuk tamo moći da stekne veoma dobro obrazovanje.

Kretanje u školu

Poglavica i Pedrito su putovali mnogo sati da bi došli do ove adventističke škole. Kada su stigli, Pedritu i poglavici su pokazali celu školu, uključujući i internat gde će živeti Pedrito zajedno sa drugim dečacima iz škole. Zatim se deda oprostio od njega i otišao je kući.

Prvo se Pedrito osećao usamljeno, ali to nije dugo trajalo jer je uspeo brzo da se sprijatelji sa drugom decom i učiteljima. Naučio je da čita, piše i računa. Ali što je najbitnije, naučio je o Bogu koji ga voli. Pedrito je naučio da nam Bog daje dobre stvari, uključujući i hranu. Naučio je da se zbog toga pre nego jedemo, pomolimo i zahvalimo Bogu za obrok.

Povratak kući

Prvih nekoliko sedmica u školi Pedritu je proteklo veoma brzo, i uskoro je bilo vreme da se ide na mali raspust kući. Kada je došao kući, Pedrito je bio veoma uzbuđen što ponovo vidi svoju porodicu. Jedva je čekao da im ispriča sve šta je naučio u školi – naročito o tome da je naučio nešto više o Bogu.

Kada je došlo vreme obroku, Pedrito je seo za sto zajedno sa svojom porodicom. U školi se Pedrito toliko navikao na molitvu pre obroka da se sada zaprepastio kada je video da je njegova porodica odmah počela da jede. Osećao se čudno, pa je pognuo svoju glavu i tiho se pomolio.

„Zašto to radiš?“, upitao ga je otac. „Mi to ne radimo! Ako hoćeš da se moliš, uzmi svoju hranu i izađi napolje, pa sam jedi!“

Poslušno, Pedrito je uzeo svoj tanjir i izašao napolje, seo je na pod i počeo da jede.

Nedugo zatim, naišao je Pedritov deda, pa ga je upitao zašto jede napolju. „Moj tata ne želi da se ja molim za hranu, pa sam morao da izađem napolje“, odgovorio mu je Pedrito.

Zahvalan

Pedritov deda je ušao u kuću i porazgovarao je sa svojim sinom, koji je bio Pedritov tata. „Zašto to radiš svom sinu?“, upitao ga je. „Trebalo bi da si srećan što se moli! On se promenio i trebalo bi da si zahvalan zbog toga! Ja ću posetiti školu i zamoliću ih da dođu u našu zajednicu i da nas nauče ono što su naučili i Pedrita.“

Deda je zaista otišao u Adventističku školu i ispričao im je šta se dogodilo i da je veoma srećan zbog promena koje je video u Pedritovom životu. „Da li biste želeli“, upitao je „da pošaljete nekoga u našu zajednicu i da nas nauči o Bogu?“

Prijateljski svedok

Srećom, škola je poslala propovednika u zajednicu gde se on prijeteljio sa ljudima, bio je sa njima tri meseca i držao im je biblijske časove. Pedritov deda, majka i 17 drugih ljudi iz zajednice – krstili su se.

Kako je vreme prolazilo, krštavalo se još ljudi, tako da sada ima više od 40 krštenih članova adventista u toj zajednici – crkveno seme je posejao mali dečak koji je želeo da se zahvali Bogu za obrok.

Iako još uvek nije kršten, Pedritov otac često dolazi u crkvu sa svojom porodicom. Zahvaljujući Pedritovom svedočenju još sedmo-ro dece, uključujući i njegovog mlađeg brata, sada svi oni idu u istu adventističku školu. Hvala vam na vašim dobrovoljnim darovima koji pomažu da još više dečaka i devojčica kao što je Pedrito nauče i saznaju o Isusu.

Misionski odeljak

- U Paragvaju imamo 62 crkve sa 10.804 članova.
- Imamo tri adventističke akademije i jedan univerzitet u Paragvaju.
- Paragvaj ima četiri adventistička medicinska centra, dve bolnice, kliniku i zdravstveni centar.

Životinje Amazona: pirane

Pirane žive u reci Amazon i one jedu meso. Opasnije su od ajkula. Stotine žive zajedno u jatuu. Imaju veoma oštire zube i mogu otrgnuti meso sa velike životinje za samo nekoliko minuta.

Pablova propoved Paragvaj

Pablo

Pablo živi u velikom gradu koji se zove Asunsion, glavni grad Paragvaja (*Pomozite deci da pronađu Asunsion na karti Južne Amerike*). Još dok je bio dečak, Pablo je voleo subotnju školu, u crkvu je išao svake subote.

Kada je bio veoma mali, Pablo je uživao da sedi u prvom redu i da crta propovednika kako propoveda. Pablo je bio veoma talentovan tako da je dobro crtao izraze lica propovednika dok je propovedao. Dok je crtao, Pablo je pažljivo slušao propoved, i kada je napunio 6 godina, učiteljica iz subotnje škole ga je zamolila da joj pomogne u propovedi za crkvu. Dala mu je deo njegove propovedi, i nakon 3 dana on je bio spreman za propoved.

Nakon toga, Pablu je rekla učiteljica da je veoma dobar i da ona veruje da on treba da postane Božji propovednik. Pablo je bio veoma iznenađen i srećan!

Nekoliko meseci kasnije, Pablo je primio još jedan poziv da propoveda – ovoga puta ne iz svoje crkve. Nakon toga, Pablo je dobijao sve više poziva da propoveda na različitim mestima – malim crkvama i velikim. Ponekad je pozvan da priča ljudima o Isusu na velikim evangelizacijama u Paragvaju.

Biblija je veoma bitna Pablu i njegovoj porodici jer oni znaju da je to Božja reč za svakoga. Svakog jutra i svake večeri oni imaju svoje bogoslužjenje, pevaju, mole se i čitaju Božju reč. To je pomoglo Pablu da nauči mnogo bitnih stvari iz Biblije koje deli sa drugima.

„Volim da propovedam o Josifu, Danilu, ili o deci koja nisu slušala svoje roditelje i onda ih poredim sa nekim primerima iz Biblije”, kaže Pablo.

Pablo jako voli da drugima priča iz Biblije. Njegov omiljeni stih nalazi se u Psalmu 91,15.16: „Zato što on govori o tome da ako pozovemo Boga, da će On biti sa nama, i u to možemo da budemo sigurni!”

Pablo želi da ohrabri decu da dele svoju ljubav prema Bogu sa drugima. „Moramo da uzmemo svoje Biblije i propovedamo ljudima o Bogu”, kaže on.

Niko nije previše mlad da priča drugima o Isusu. Nisu bitne godine – da li si star ili mlad. Koji su načini na koje ti možeš ovo da radiš? Evo nekih ideja:

1. Budi uveren da poznaješ Isusa i da ti je On najbolji prijatelj. Svakoga dana imaj vremena za molitvu i čitanje Biblije, ili zamoli nekoga da ti je pročita. Prva knjiga Biblije je 1. Mojsijeva (Postanje), to je početak, i dobro je odatle početi jer tu učimo od samog početka. Ima mnogo interesantnih priča u njoj i odatle možemo izvući mnoge korisne pouke.

2. Ako vi i vaša porodica nemate posebno vreme za bogoslužnje, zamoli roditelje i baku i deku ili bilo kog odraslog iz porodice da zajedno imate bogoslužnje svakoga dana. Makar 15 minuta, pevajte, molite se i čitajte Bibliju ili neku duhovnu knjigu.

3. Kada se molite, zamolite Isusa da vam pomogne da nađete nekoga ko treba da sazna o Njemu, i zatražite da vam pomogne da znate šta da kažete. Možda imate nekoga u komšiluku ko je usamljen ili tužan? Možda imate nekog druga u školi kome je potrebna pomoć? Kada odete u prodavnicu sa mamom ili tatom ili bilo kim, možete se nasmešiti i reći neke lepe stihove napamet.

4. Razgovarajte sa svojim propovednikom ili učiteljem subotnje škole o posebnom dečjem programu za dečju subotu. Zamoli učitelja ili propovednika da ti pomognu u pripremanju propovedi.

Koje još druge ideje imate kako biste podelili Isusa i Njegovu reč sa drugima?

Činjenice

- Španski istraživač Juan de Salazar osnovao je Asunsion na dan proslave bogorodičinog uspenja, 15. avgusta 1537.
- Paragvaj se graniči sa Brazilom, Bolivijom i Argentinom, i potpuno je na kopnu.
- Rimokatoličke veroispovesti je 90% stanovništva u Paragvaju, 6% su protestanti, 1% drugi hrišćani i 3% su pripadnici drugih religija.

Životinje Amazona: lenjivac

Lenjivac visi na drvetu, i traži ukusno lišće. Drži se svojim kandžama, čak i zaspri viseći naglavačke. Nekada ostane da visi na drvetu čak i kada ugine. Lenjivac se pomera veoma sporo, ali se lako penje na drveće. Nemoguće mu je da hoda po zemlji, i skoro je bespomoćan kada nije na drvetu.

Slepi čovek koji vidi Urugvaj

Gospodin Francisko

Gospodin Francisko je rođen u Argentini (*pomozite deci da pronađu Argentinu na karti Južne Amerike*), ali živeo je u Urugvaju dugo godina (*pomozite deci da pronađu Urugvaj na karti*).

Kada je bio tek beba, izgubio je oba roditelja, tako da je morao da živi u sirotištu. Život je bio veoma grub prema njemu, tako da kada je napunio 9 godina, Francisko je počeo da pronalazi različite načine na koje bi mogao da zaradi novac. Pronašao je posao na groblju. Njegov posao je bio da sve grobove održava čistim. Za njegov posao dobijao je peni.

Kada je napunio 12 godina, dobio je bolji posao, radio je u prodavnici bombona. To je bilo veselije mesto i bio je bolje plaćen za

to, tako da je mogao da kupi hranu i druge stvari. Kako je rastao, nastavio je da radi po malim prodavnicama i tako je mogao da zaradi dovoljno novca da se brine o sebi.

Život u Božjim rukama

Nekoliko godina kasnije gospodin Francisko je upoznao predivnu hrišćanku. Njih dvoje su se venčali i bili su srećni. Međutim, gospodin Francisko je imao lošu naviku – pušenje, pušio je po nekoliko pakli na dan. Nakon nekog vremena, jako se razboleo i morao je da ode u bolnicu. Lekar mu je rekao da neće još dugo živeti, ali gospođa Francisko nije odustajala od molitava. Dok je bio u bolnici, gospodina Franciska je posetio bolnički sveštenik. Sveštenik mu je rekao da ga Bog voli, i da je njegov život u Božjim rukama.

Gospodin Francisko je ostavio pušenje, a njegova supruga je nastavila da se moli za njega. Otpušten je iz bolnice kući, i tamo je počeo da se oporavlja, sve dok potpuno nije ozdravio.

A onda, nekoliko godina kasnije, dogodile su se dve veoma tužne stvari. Prvo, gospođa Francisko je preminula. A zatim je gospodin Francisko zadobio probleme sa vidom, postao je slep. Nije znao šta da radi. Po ceo dan je sedeo kući i bio je tužan.

Novi prijatelj

Jednoga dana, jedan prijatelj je došao da poseti gospodina Franciska. Prijatelj mu je rekao o adventističkom radiju *Nuevo Tiempo*. Mislio je da bi gospodin Francisko uživao dok sluša divan program sa radija.

Kada je jednom gospodin Francisko počeo da sluša tu radio-stanicu, više nije prestajao. Slušao je stalno i ta stanica mu je postala kao prijatelj. Naučio je mnoge stvari, kao što su *kako* i *šta* treba jesti da se bude zdrav, naučio je mnogo o Bogu i Bibliji. Naučio je i o Božjem svetom sedmom danu.

Gospodin Francisko je uživao u programu toliko da je pozvao radio-stanicu i pitao ih je o biblijskim poukama. Adventistički biblijski radnik je došao u njegovu kuću i zajedno sa njim je proučavao Bibliju. Nedugo zatim, gospodin Francisko je bio kršten. On kaže da iako je fizički slep, on ipak „vidi” više jer ima Isusa u srcu!

Nova porodica

Gospodin Francisko više nije usamljen, jer je kao što on kaže: „Crkva je sada moja nova porodica.” Kada je ponovo bio u bolnici, cela njegova crkva je došla u posetu. Gospodin Francisko je jako srećan što može svoju veru da deli sa drugima. Svake sedmice, on odlazi u bolnicu i tamo deli Bibliju sa drugim ljudima. On posećuje i škole za slepe i izučava Biblijske teme sa njihovim učenicima. Ponekad on dovede ljude u crkvu kako bi i oni iskusili istu sreću koju je i on pronašao u njoj.

Šta ti možeš da uradiš?

Možda u tvojoj blizini živi neko ko je usamljen, tužan ili neko ko želi da nauči nešto više o Bogu. Saznajte nešto više o adventističkoj televiziji ili radiju koji se emituje kod vas, kao što su kanal na televiziji, ili radio *Glas Nade*. Upitaj svog propovednika ili svog učitelja u subotnjoj školi na koji način možete uputiti ljude da gledaju ili slušaju adventistički program na televiziji ili radiju, a zatim te informacije prenesite svojim prijateljima ili porodici i susedima.

Misionski odeljak

- Imamo 54 adventističke crkve u Urugvaju, sa oko 8.233 vernika.
- Urugvaj poseduje jednu adventistički akademiju u Progresu, koji se nalazi severno u odnosu na glavni grad Montevideo.
- Radio *Nuevo Tiempo* je adventistička radio-stanica koja se nalazi u Montevideu.

Životinje Amazona: tapir

Tapir izgleda kao svinja, osim što ima malu surlicu kao nos. Hoda veoma sporo i njuška pod. U srodstvu je sa konjima i nosorogom. Tapir veoma voli da pliva. Obično se nalazi u plitkim vodama tražeći biljke i korenje koje može da jede.

Kuća gospođice Sonje Urugvaj

Gospođica Sonja

Gospođica Sonja voli da pomaže deci da uče o Isusu i Njegovoj posebnoj knjizi, Bibliji. Svake subote dečaci i devojčice uživaju da idu u subotnju školu u crkvi La Tea (to je adventistička crkva u Montevideu, u Urugvaju). Većina ljudi koji dolaze u La Teu su novi adventisti, ili se tek spremaju za krštenje. Trenutno se ova grupa vernika i prijatelja sastaje u iznajmljenoj zgradi i deo našeg trinaestog dara ovog tromesečja pomoći će da se za ovu crkvu obezbedi prostorija.

Ideja

Gospođica Sonja ne samo da se brine o deci u njenoj subotnjoj školi, već želi da i deca koja žive u njenom okruženju saznaju o Isusu. Kada se doselila u novo mesto, gospođici Sonji je pala na pamet jedna ideja – pozvaće decu iz komšiluka da dođu kod nje kući, gde će ih ona učiti o Isusu. Pevali bi hrišćanske pesme, igrali bi se, pravili bi različite kreativne stvari, i učili bi Biblijske priče. To bi otprilike bilo kao letnja biblijska nastava.

Gospođica Sonja je bila veoma uzbuđena zbog ove ideje. Napravila je lepe pozivnice i počela je da ih deli deci po komšiluku.

Osmoro dece je došlo na prvi sastanak. Sledećeg dana je došlo još više dece, a sledećeg još više. Grupa se sastajala četiri dana zaredom, a zatim su nastavili da se sastaju jednom sedmično.

Potrebna je nova kuća

Dečja grupa je nastavila da raste tako da je nakon 6 meseci grupa porasla toliko da više nisu mogli da stanu u Sonjinu kuću. Šta da radi? Deci je bilo prelepo sa gospođicom Sonjom i uživali su da uče o Isusu. Odlučila je da će se pomoliti za ovaj problem, i Isus joj je odgovorio na molitvu preko prijateljice po imenu Grejsi.

Grejsi je volela Isusa i decu. Upravo je postala član adventističke crkve i imala je dovoljno veliku kuću – baš onakvu kakva je bila potrebna gospođici Sonji. Ta kuća je bila posebna gospođici Grejsi jer je

ona nekada bila crkvena kuća u koju je ona dolazila kada je bila mala. Rekla je gospođici Sonji: „Ova kuća je oduvek bila mesto na kome se proslavlja Bog, tako da deca mogu doći ovde.”

Gospođica Sonja je bila presrećna, a i deca su bila srećna. Sada su se okupljali u većoj kući svake sedmice i učili su o Bogu i Bibliji. „Oduvek sam volela kada se čita Biblija”, kaže gospođica Grejsi, „a saznanje da me Isus jako voli mi mnogo znači.” Ona i gospođica Sonja žele da i deca koja dolaze svake sedmice isto to saznaju.

Deca vole da dolaze

Aron ima 9 godina i dolazi već više od godinu dana u kuću gospođice Sonje. Gospođica Sonja je posetila njegovu kuću i pozvala je njega i njegovu braću i sestre da dođu. Aron ima još tri brata i dve sestre. On zajedno sa svoje dve sestre dolazi svake sedmice, i Aron naročito uživa u Biblijskim pričama i kreativnim radionicama. Njegova omiljena Biblijska priča je o Danilu u lavovskoj jami.

Jemina ima 12 godina. Ona ide i u subotnju biblijsku školu u Montevideu, i ona je prvo čula o kući gospođice Sonje od svoje učiteljice iz subotnje škole. Svake sedmice bi gradskim autobusom išla do Sonjine kuće. To njoj ne predstavlja problem, jer se ona vozi sama gradskim autobusom od svoje osme godine. Ona veoma uživa da dolazi u kuću gospođice Sonje, i kaže: „Veoma je tamo dobro. Jako volim način na koji se ophode prema nama – veoma su ljubazne.”

Mnoga od dece koja su dolazila u Sonjinu kuću sada dolaze u adventističku crkvu La Vida. Veoma su srećni i raduju se danu kada će njihova crkva La Vida imati svoju zgradu. Ti im možeš pomoći tako što ćeš priložiti svoj poseban dar trinaeste subote. Hvala ti!

Činjenice

- Montevideo glavni grad je i najveći grad u Urugvaju. Skoro polovina populacije živi u njemu.
- Montevideo je najjužniji glavni grad u Americi. (samo su Kanbera [Australija] i Velington [Novi Zeland] južnije od njega).
- Urugvaj je bio prva zemlja u Americi koja je uspostavila celokupnu digitalizaciju telefona 1997. godine.

Životinje Amazona: tarantula

Dlakava tarantula je jedan od najvećih paukova na svetu. Neke su veće od tanjira za večeru, skoro 8,9 cm dužine i nogu oko 18 cm dugačkih. Neke tarantule žive na vrhu kišne šume i hvataju ptice kao hranu. Njihov ujed nije jači od ujeda pčele. Fotograf sa Nacionalne Geografije jednom je izjavio da su mu neka plemena ispekla tarantulu i servirali je za večeru.

Knjiga u prodavnici obuće Urugvaj

Gospođica Grasiela

Prošle subote smo čitali o kući gospođice Sonje i tu smo se upoznali sa gospođicom Grejsi.

Gospođica Grasiela (Grejsi) dopustila je da se deca sastaju u njenoj kući kada je grupa „prerasla” kuću gospođice Sonje. Ove subote ćemo saznati kako je gospođica Grejsi postala adventista sedmog dana.

Gospođica Grejsi je uvek imala posebno mesto za Isusa u srcu. Kada je bila mala devojčica, pa kasnije i tinejdžerka, gospođica Grejsi je išla u malu pentakostalnu crkvu koja se sastajala nedeljom u istoj kući koja joj sada pripada. Iako je bila srećna što je učila o Isusu i Njegovoj ljubavi prema njoj, ponekad su joj službe u crkvi bile veoma dosadne i bučne jer su ljudi proizvodili čudne zvuke, i tada se gospođica Grejsi osećala veoma neprijatno.

Ali gospođica Grejsi se zaljubila u sina vlasnika te kuće, i kada su porasli, venčali su se i dobili su dvoje dece. Onda su njihova deca dobili decu, tako da su postali baka i deka.

Tražeci knjigu

Jednoga dana gospođa Grejsi je kod svoje kuće gledala neki program na televiziji koji je govorio o crkvi koja poštuje nedelju. Propovednik je govorio o nekoj ženi po imenu Elen Vajt. On je rekao da je ta žena napisala neke knjige koje su neistinite i da je ona bila veoma

loša osoba. Dok je gospođa Grasijela slušala kako propovednik govori, odlučila je da će potražiti te knjige koje je napisala Elen Vajt da bi se uverila sama da li su te knjige loše ili dobre.

Gospođa grejsi je otišla do biblioteke, ali nije mogla da pronađe nijednu knjigu koju je napisala ta gospođa Elen Vajt. Zatim je otišla u knjižaru, ali ni tamo nije pronašla nijednu knjigu. Ali gospođa Grejsi nije odustala. Nastavila je da ih traži sve dok jednog dana nije videla knjigu na kojoj je pisalo: *napisala Elen Vajt*.

Dar od Boga

Onda se jednoga dana nešto divno dogodilo. Unuka gospođe Grejsi je upravo diplomirala i bile su joj potrebne nove cipele. I tako je ona sa svojim ocem (sinom gospođe Grejsi) tražila nove cipele, i onda su videli knjigu koja se poklanjala. Iako sin i unuka gospođe Grejsi nisu hrišćani, uzeli su knjigu jer su pomislili da će se dopasti gospođi Grejsi.

Kada su došli do kuće gospođe Grasijele, dali su joj knjigu, i ona se jako obradovala! To je bila knjiga koju je napisala Elen Vajt, pod nazivom *Velika nada!*

Gospođa Grasijela je bila uverena da je ta knjiga dar od Boga, i počela je da je čita. Knjiga joj se dopala i uvidela je da je ono što je Elen Vajt pisala zapravo pratilo Bibliju i da je sve istina. Bilo joj je toliko interesantno da je zaželela da nauči više.

Učeći više

Gospođa Grejsi je počela da sluša adventistički radio *Nuevo Tiempo*, tako da je jednog dana čula kako spiker nudi besplatno proučavanje Biblije. Pozvala je radio-stanicu, i oni su poslali kod nje biblijskog radnika. Gospođi Grejsi se dopalo proučavanje ovih biblijskih tema, i nedugo zatim, odlučila je da se krsti.

Kada je gospođa Grejsi počela da dolazi u crkvu La Tea, upoznala je gospođicu Sonju. Njih dve su postale dobre prijateljice i sada zajedno rade u učenju dece koja dolaze svake sedmice na njihovu subotnju školu, o kojoj smo slušali prošle sedmice. Vaš dar trinaeste subote pomoći će La Tea adventističkoj grupi da kupe zgradu za svoju crkvu. Hvala vam na darovima.

Činjenice

- Pokrivajući površinu od 176.215km², Urugvaj je po veličini druga država odnazad u Južnoj Americi.
- Gitara je omiljeni muzički instrument, i na popularnom tradicionalnom takmičenju koji se zove *paiada*, sastaju se dva pevača sa gitarama, naizmenično improvizuju stihove u istoj intonaciji.
- Fudbal je najpopularniji sport u Urugvaju. Prvi internacionalni susret van britanskog ostrva odigrao se između Urugvaja i Argentine, u Montevideu, u julu mesecu 1902.

Životinje Amazona: dlakavi majmun

Ovaj majmun je veliki majmun, sa dužinom i do 58 cm, uključujući rep. Ovaj majmun voli da se ljulja na svom repu sa grane drveta. Ponekad ga zovu i torbar jer on napuni sebe različitim voćem i tako hoda sve dok skoro ne pukne. Ovi majmuni su dobri ljubimci.

Program trinaeste subote

Ako vaša oblast organizuje program trinaeste subote za odrasle, onda vi pripremite:

- pesmu za ovo tromesečje na portugalskom ili španskom jeziku;
- prođite zajedno sa decom pitanja koja će biti na kvizu programa trinaeste subote jer će oni odgovarati na ta pitanja u programu;
- Podsetite roditelje na program i ohrabrite decu da ponesu svoj poseban trinaestosubotnji dar.

Ako se vaša oblast ili crkva neće pridružiti odraslima u ovom posebnom programu, onda učinite da vam ova subota bude posebna tako što ćete pozvati nekog gosta koji će govoriti deci o životu u Brazilu, Paragvaju, Urugvaju ili nekoj od zemalja Južne Amerike. Ohrabirte govornika da ponese neke suvenire ili slike tog mesta o kom će

govoriti. Možete iskoristiti i kviz – jer deca uživaju da kažu ono što su naučila.

Podsetite decu da ponesu svoj dar za trinaestu subotu. Izbrojite novac i kažite deci koliko su sakupili za misiju. Pohvalite ih za darežljivost i pomozite im da shvate da će taj dar pomoći ljudima i deci koja žive u Južnoameričkoj diviziji.

Učitelj: Ovog tromesečja smo naučili mnoge nove stvari i čuli smo mnoga predivna iskustva o ljudima koji žive u zemljama Brazila, Paragvaja i Urugvaja. Ove zemlje su deo Južnoameričke divizije. Deca su nestrpljiva da podele sa vama sve što su naučili kroz mali kviz. Dok slušate decu, preispitajte sebe koliko odgovora vi znate.

U redu, da li ste spremni? (Sačekajte odgovor). Postaviću vam pitanja o onome što smo čitali tokom proteklog tromesečja, i ako mislite da znate odgovor, podignite ruku.

1. Koliko zemalja čini Južnoameričku Diviziju? (a) 9, (b) 12, ili (c) 18. *[Odgovor: (a) 9 zemalja]*

2. Ko može da navede najmanje tri zemlje koje se nalaze u Južnoameričkoj diviziji? *[Odgovor: Bilo koje tri od sledećih: Argentina, Bolivija, Brazil, Čile, Ekvador, Foklandska ostrva, Paragvaj, Urugvaj i Peru.]*

3. Južnoamerička divizija je jedna od najbrže rastućih divizija u okviru naše Adventističke crkve. Koliko članova imamo u diviziji? Skoro (a) 1,5 miliona, (b) 2,3 miliona, (c) 4,2 miliona, (d) 5,1 miliona *[Odgovor: (b) 2,3 miliona]*

4. Šta je uradio mali Pedrito iz Paragvaja, a što je jako naljutilo njegovog oca, pa je Pedrito morao da jede napolje? *[Odgovor: Pedrito je želeo da se pomoli i zahvali Bogu za hranu.]*

5. U Urugvaju, šta je to Nuevo Tiempo? *[Odgovor: adventistička radio stanica u Urugvaju].*

6. Koja su dva glavna jezika koja se govore u Južnoj Americi? *[Odgovor: španski i portugalski]*

7. Kako se zove brod misije na reci Amazon? *[Odgovor: Lucero]*

8. Šta znači Lucero na portugalskom jeziku? *[Odgovor: Nosilac svetlosti]*

9. Ko su bili prvi misionari koji su plovili Lucerom i pomagali ljudima u Amazonu? *[Odgovor: Li i Džesi Halivel]*

10. U prvoj priči za ovo tromesečje pod naslovom „Anđeli na Amazonu”, šta se dogodilo sa ona dva stopera koja su pomogla da se Lucero na razbije na kamenje? *[Odgovor: Oni su nestali.]*

11. Koliko je dugačka reka Amazon? *[Odgovor: oko 6.400 km]*

12. Kako se zove adventistička akademija na koju su „dečaci iz reke” krenuli? *[Odgovor: IAAI]*

13. Ova zastava predstavlja koju zemlju u Južno Američkoj Diviziji? *[Pokažite zastavu ili sliku zastave Urugvajaja.]*

14. U čemu ili za šta će u Urugvaju pomoći naš dar trinaeste subote? *[Odgovor: Pomoći će da se sagradi nova crkva i uticajni centar kako bi ljudi mogli da nauče kako zdravije da žive i da vole Isusa.]*

15. Ova zastava predstavlja koju zemlju u Južno Američkoj Diviziji? *[Pokažite zastavu ili sliku zastave Paragvajaja.]*

16. U čemu ili za šta će u Paragvaju pomoći naš dar trinaeste subote? *[Odgovor: Pomoći će da ljudi saznaju o Isusu i adventnoj poruci kroz novu crkvu u Asunsionu, i pomoći će im da nauče kako zdravo da žive preko zgrade uticajnog centra].*

17. Ova zastava predstavlja koju zemlju u Južnoameričkoj diviziji? *[Pokažite zastavu ili sliku zastave Brazila.]*

18. U čemu ili za šta će u Brazilu pomoći naš dar trinaeste subote? *[Odgovor: Pomoći će u dosezanju stotina ljudi koji žive duž reke Amazon izgradnjom „plovne crkve”, a takođe će pomoći u izgradnji crkve za učenike IAAI].*

Narator: Trinaesta subota je tradicionalno vreme kada adventisti donose dodatni velikodušni dar kako bi pomogli da se adventa vest širi svetom. Hvala vam na velikodušnosti u ime ljudi iz Amazonske džungle Brazila, i u ime glavnih gradova Paragvajaja i Urugvajaja. Budi-te sigurni da su vaši darovi zaista pomogli. Hvala vam!

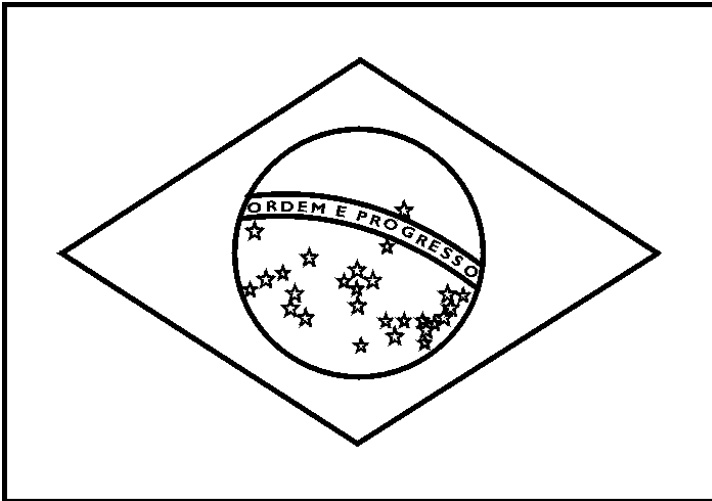
(prikupljanje dara)

Budući projekti

Sledećeg tromesečja govorićemo o Istočnocentralnoj afričkoj diviziji (ICD). U pitanju su posebni projekti koji obuhvataju internat i menzu na Adventističkom univerzitetu u Centralnoj Africi u Kigaliu, Ruanda, kao i poseban projekat *Prihvatilište Jagnje* za decu iz adventističke centralne crkve Juba, iz južnog Sudana.

Obojite zastavu.

BRAZIL

Boje:

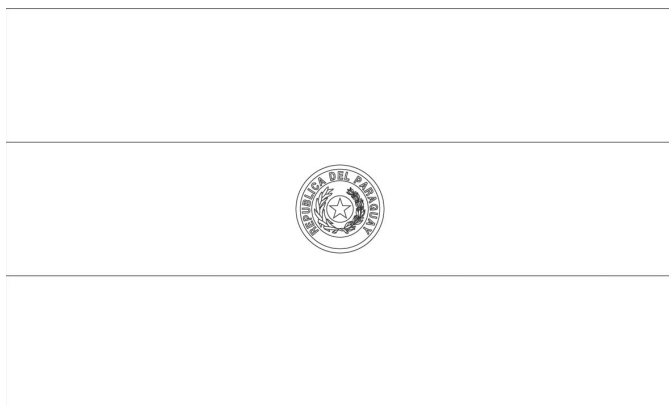
Veliki trougao obojite u zlatno-žuto.

Krug obojite u tamnoplavo ostavljajući zvezde belima.

Ostatak zastave obojite u svetlozeleno.

U svetlozeleno obojite i traku na kojoj su napisana slova.

PARAGVAJ

Boje:

Gornju horizontalnu prugu obojite u svetlocrveno.

Srednju horizontalnu prugu ostavite belom.

Donju horizontalnu prugu obojite u plavo.

Zvezde u sredini obojite u žuto.

Krug u kome se nalazi zvezda obojite u svetloplavo.

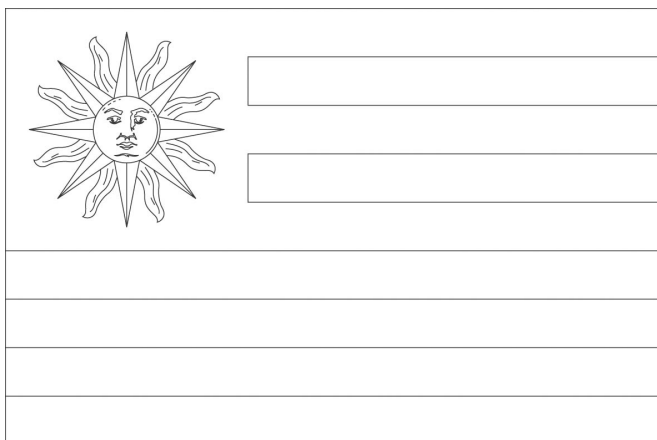
Palminu grančicu i maslinovu grančicu obojite u tamnozeleno.

Svetložutom pređite preko crnih slova.

Krug u kome se nalaze slova obojite u crveno.

Ostali deo pečata (kruga) ostavite belim.

URUGVAJ

Boje:

Sunce obojite u svetložuto.

Ostavite gornju prugu belom.

Sledeću prugu obojite u plavo i tako radite naizmenično.

Poslednja pruga treba da je plave boje.

*Sunce na zastavi Urugvaja (i Argentine) zove se „Sunce maja” zato što se tokom 25. maja 1810. odigrao veliki sastanak u Buenos Airesu, Argentina. Sunce se probilo kroz oblake. Ljudi su to prihvatili kao Božji znak odobravanja u njihovoj borbi za samostalnost (da se odvoje od Španije).

IGRE KOJE IGRAJU DECA IZ BRAZILA

Napomena učiteljima: možda ćete želeti da organizujete izlet sa svojim odeljenjem (unutra ili napolju, zavisno od vremenskih uslova), tako da onda možete decu naučiti ovim igrama.

Gato Doente (Bolesna mačka)

Izaberite jedno dete da bude Gato (mačka). Ostale raširite po igralištu (ili učionici). Kada se da signal, Gato juri ostalu decu. Svako dete koje dorini postaje „gato doente” (bolesna mačka).

Ove „bolesne mačke” stoje tamo gde su uhvaćene s tim da mogu da dohvate drugu decu tako da i oni postanu „bolesne mačke”. Onda i oni ostaju na svojim mestima gde su uhvaćeni. Poslednje dete koje bude uhvaćeno je pobednik.

Kelho na Toka (Zec u kući)

Dvoje dece treba da se dlanovima dodiruju i oforme oblik kuće. Treće dete je zec u kući. Napravite što više možete ovih kuća sa zečevima. Ali mora da ostane jedno dete bez kućice.

Kada neko kaže „Zec u kući”, svaki zec mora da izađe iz kuće kako bi prešao u drugu novu kuću. Zec koji nije imao kućicu pokušava u tom trenutku sebi da pronađe kuću. Ko ostane bez kuće postaje beskućni zec, i tako se igra ponavlja.

Luća de Galo (Borba petlova)

Dva igrača su protivnici u ovoj igri. Svaki od njih ima zadenuto za svoj kaiš malo parče tkanine a svoju desnu ruku drži preko grudi. Svako dete skakuće na desnoj nozi. Ne sme ni u kom slučaju da spusti levu nogu na zemlju. Sa svojom slobodnom levom rukom svako dete pokušava da ukrade komadić tkanine iz kaiša svog suparnika.

Kabra – sijega (Slepa koza)

Igrači se poređaju u krug, a jedno dete bude u centru kruga zavezanih očiju. Vođa ga vrti tri puta. Mora da se kreće tako sve dok ne uhvati neko drugo dete. Može da dodirne decu samo iznad ramena. Mora da pogodi o kome se radi na osnovu dodirivanja lica.

Čif manda (Glavni komadant)

Dete koje je komadant treba da kaže: „Glavni komadant pokazuje na nešto plavo.” Sva deca treba prstima da pokažu nešto plavo. Ako kaže: „Pokaži nešto plavo”, a da ne izgovori „Glavni komadant [...]”, igrači ne treba ništa da rade. Prvi igrač koji ima pet grešaka postaje „Glavni komadant”. Ovu igru može igrati bilo koliki broj dece.

Čo – čo – čuki (Dozivanje pilića)

Sva deca treba da sednu u krug i potrebno nam je jedno dete.

To dete trči ili preskaže okolo ili unutar kruga dozivajući piliće: „Čo – čo – čuki! Čo – čo – čuki!” (tako deca u Brazilu dozivaju piliće, kod nas bi bilo „pi – pi - pi – pi”). U svojoj ruci to dete drži loptu koja je napravljena od čarapa ili vezanog peškira.

Tiho i brzo to dete ispušta loptu od čarape iza igrača. Igrač mora da uzme tu loptu i da potrči za ovim detetom, pokušavajući da ga pogodi pre nego ovo dete uspe da sedne na prazno mesto u krugu. Ako uspe da dođe do praznog mesta, ne sme da sedne, već mora da stoji na jednoj nozi, držeći svoju drugu nogu jednom rukom sve dok se igra ne završi. U redu je ako mora da zameni noge, ali mora da stoji na jednoj nozi.

Onda sledeće dete koje je sada igrač koji govori „Čo – čo – čuki!”, ponavlja proces, ispuštajući loptu kod nekog drugog. Igra se nastav-

lja sve dok svi osim jednog deteta ne stoju na jednoj nozi. Onda vođa uzvikne „Pada kiša!”.

Svi stanu na obe noge i rašire se dok poslednje dete koje je ostalo da viče „Čo – čo – čuki!” ne uhvati jedno od dece koje će biti to dete što doziva piliće u sledećoj rundi.

SADRŽAJ:

BRAZIL

- 3 Anđeli na Amazonu / 2. januar
- 6 Dečaci sa reke, 1 deo / 9. januar
- 8 Dečaci sa reke, 2 deo / 16. januar
- 10 Poziv / 23. januar
- 12 Moć uticaja / 30. januar
- 15 Vera koja radi / 6. februar
- 19 Izviđači dovode porodicu Isusu / 13. februar

PARAGVAJ

- 21 Pedritova molitva / 20. februar
- 24 Pablova propoved / 27. februar

URUGVAJ

- 26 Slepí čovek koji vidi / 5. mart
- 29 Kuća gospođice Sonje / 12. mart
- 31 Knjiga u prodavnici obuće / 19. mart

IZVORI

- 33 Program trinaeste subote / 26. mart
- 36 Budući projekti trinaeste subote
- 36 Zastave
- 38 Igre dece iz Brazila

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u odeljenju za decu pri Glavnom odboru
Odgovara: Ana Gagić
Umnoženo u kancelariji izdavača - 2015.
Za internu upotrebu